

a které vlastník nemovitosti, i když sám tuto živnost provozuje, může jiným osobám přenechat. Ani zákon neurčil věci tohoto druhu k trvalému užívání nemovitosti, v níž živnost taková se provozuje, třebaš mohou případně vlastníku nemovitosti sloužiti k prospěšnějšímu využitkování jeho podniku; ale tato jejich vlastnost nečiní je již příslušenstvím nemovitosti, poněvadž je nelze podrobiti ani předpisu § 295 obč. zák., ani § 297 obč. zák. Že by vlastník zabavených věcí byl je určil k trvalému užívání domu č. p. 146 kn. vl. 263 kat. území L., není tvrzeno a z toho, že jde jen o živnost hostinskou a výčepnickou v L., tedy o podnik sezonní a o živnost, která bývá nejčastějším předmětem propachtování, plyne, že dlužník neměl úmyslu určití dotčené věci za příslušenství zmíněné nemovitosti.

Čís. 14349.

Nárok státu na zaplacení nedoplatku daní a dávek z hyperochy přejímací ceny na zabraný velký majetek pozemkový podle § 51 náhr. zák. zahrnuje v sobě i ryze osobní a teprve po převzetí majetku státem vzniklé daňové a dávkové závazky osoby, která byla v době převzetí vlastníkem. Knihovní převod majetku po jeho převzetí státem na jinou osobu není překážkou tomuto právu státu a to ani tehdy, byl-li schválen státním pozemkovým úřadem.

(Rozh. ze dne 3. května 1935, R III 45/35; důvody viz Úr. sb. čís. 2077.)

Čís. 14350.

Drogista může býti soutěžitelem lékárníka, i když není oprávněn k prodeji léčiv, o něž jde.

(Rozh. ze dne 4. května 1935, R I 331/35.)

Žalovaný (drogista) prodával speciální léčiva vyhrazená lékárnám, některá prodával i pod cenou, a prodával dále i léčiva, jejichž výdej jest vázán na lékařský předpis. Žalobce (lékárník) domáhá se žalobou, by žalovaný byl uznán povinným upustiti od tohoto prodeje léků a nahraditi mu vzešlou škodu. **P r v ý s o u d** zamítl žalobu. **Z d ů v o d ů:** Neoprávněné přenechání léků bylo stíháno ještě před platností zákona o nekalé soutěži podle ustanovení § 354 tr. zák. a bylo vyhrazeno stíhání jednak správním úřadům a jednak soudům z důvodu, že při prodeji léčiv jde o zájem veřejný a nikoli soukromoprávní. Nelze proto na posouzení poměrů mezi lékárníky a drogisty použití ustanovení zákona proti nekalé soutěži z 15. července 1927 čís. 111 sb. z. a n. Žalobci bylo a jest vyhrazeno, aby se proti opětování prodeje léčiv se strany žalovaného hájil a dovolával ochrany jednak u soudu a jednak u správního úřadu, avšak ochrany podle zákona proti nekalé soutěži se dovolávati nemůže, ač žalovaný byl v případech zjištěných okresním úřadem v N. B. soutěžitelem podle § 46 cit. zák., neboť prodával zboží téhož druhu. **O d v o l a c í s o u d** zrušil rozsudek prvního soudu a vyhradiv svému usnesení právní